

בת עין, נצבים

עוד אפשר לרמז בזה, דהנה עיקר העבדות הוא לשקול כל דבר ודבר משלשה בחינות מחשבה דבור ומעשה, שצריך להתבונן בשכלו קודם שיעשה וידבר ויחשוב דבר אם יצמח מזה נחת רוח להבורא ב"ה ואם הוא רצון אלהינו ית"ש אז יחשוב או ידבר או יעשה הדבר ההוא. וכלל גדול הוא שיהיו כל מעשיו רק אחר ההתבוננות בשכלו לפני מי הוא עומד ולפני מי עתיד ליתן דין וחשבון על כל דבר ודבר, ואחרי אשר יזכור את בורא עולמים ב"ה במחשבתו אז יכול לעשות ולדבר כפי מה שירצה כמאמר הכתוב (דברים יג ה) אחרי ה' אלהיכם תלכו, היינו שתלכו ותעשו כל הדברים רק אחר ה' אלהיכם - היינו שמקודם תעלו על מחשבתכם את הבורא ב"ה ואח"כ תלכו ותעשו דברים הצריכים לכם.

והנה איתא בזוה"ק (ח"ג דף רלא.) ע"פ (איוב ב א) ויהי היום ויבא גם השטן בתוכם להתיצב על ה', וז"ל ויהי היום זה ראש השנה, להתיצב על ה' על יקרא דה', מאן הוא דלא חייש ליקרא דיליה. היינו שבר"ה המשפט לאלהים הוא על מאן דלא חייש ליקרא דמלכא, היינו שכל המעשים שהוא עושה הוא שלא בהתבוננות השכל יקרא דקב"ה שלפני מי הוא עומד ולפני מי הוא עתיד ליתן דין וחשבון.

וזוהו אתם נצבים היום, היינו שהיום הוא ר"ה אתם נצבים כלכם למשפט לפני ה' אלהיכם, עי"ז שכל מעשיכם המה שלא בהתבוננות, וזהו לפני ה' אלהיכם היינו שמעשיכם המה לפני וקודם שתתבוננו ליקרא דה' אלהיכם, והאמת הוא שצריך להיות בבחינת אחרי ה' אלהיכם תלכו כנ"ל, ועי"ז שמעשיכם המה שלא בהתבוננות אתם נצבים למשפט בראש השנה, כי העיקר הוא לידע קודם כל מעשה לפני מי הוא עומד ולפני מי עתיד ליתן דין וחשבון ואז אם יהיה זה רצון הבורא ב"ה ונחת רוח לפניו ית' יעשהו ואם לאו אל יעשהו, השם יתברך יזכנו לזה הבחינה כן יהי רצון אמנ:

צדקת הצדיק ב'

ברכות לראש צדיק. לכך מס' ברכות ההתחלה מש"ס שעיקר הכל דע את אלהי אביך ואח"כ עבדהו שצריך לידע למי עובד. וזהו הברכה לפני כל מעשה לייחד כל מעשיו לה' כמ"ש בכל דרכיך דעהו כמ"ש הרמב"מ. וזהו ע"י הברכה וכמו שאמרו השיעור בה קטן שיודע למי מברכין. משא"כ בשאר מצות אין השיעור שידע למי מניחין תפילין וכיוצא. מבואר שהברכה עיקרה הידיעה למי מברכין שעל כך נוסדה. וזהו התחלת הכניסה לתורה כמ"ש ראשית חכמה יראת ה'. ויר"ש הוא ע"י שויתי ה' לנגדי תמיד כמ"ש בהג"ה דריש או"ח. והיינו ברכות שכולן מתחילין בלשון נוכח שמיד בהתחלת הברכה צריך להיות הש"י נוכח עיניו כאלו עומד עליו ומצוהו. והסיום לשון נסתר דמיד נעלם כמ"ש על גזליו ירחף נוגע ואינו נוגע כידוע.

ליקוטי הלכות, אורח חיים, הלכות קריאת שמע ג' ב'

וזה בחינת קריאת שמע בפה דיקא שצריך לפתח אמונתו הקדושה בפה דיקא על-ידי אמירת קריאת שמע פעמים בכל יום, זה בחינת ואבית תהלה מגושי עפר מקרוצי חמר וכו' שעקר תענוגיו ושעשועיו יתברך לשיודעין ממנו יתברך בזה העולם השפל ועל-כן צריך לומר קריאת שמע בפה דיקא כדי לפתח אלקותו בעולם השפל כי על-ידי הדבור קוראין ומפתחים אלקותו יתברך אפילו בפני דרי מטה שידעו כלם כי ה' הוא האלקים... והעקר להאיר בדרי מטה שזה עקר שעשועיו כנ"ל כי על-ידי הדבור מפתחים ומגלים אלקותו יתברך בעולם הזה השפל גם כן שזה עקר תענוגיו יתברך כנ"ל כי הדבור זה בחינת (תהלים עא) **מלא פי תהלתך**, בחינת (בראשית א) **ומלאו את הארץ**, בחינת **מלא כל הארץ כבודו** דהינו שמגלים אלקותו יתברך בעולם הזה...

ישעיהו י"א

לא ירעו ולא ישחיתו בכל-הר קדשי **כי-מלאה הארץ דעה** את-יהוה כמים לים מכסים: